

ламия. *Вс. 24.* И на Парнадаръ бапръ огньъ светнаго. *Ч. 310.* Тя отвори вратата въ друга соба изъ която свѣтъ огньъ. *Тб. 52.* Потжригало саби димскія, А на саби дванаѣсетъ огледала, Свѣте саби като летио скице. *М. 173.* Недино гърло бѣлеше, Лицето ѣ свѣтеше, Очите ѣ зракъ давахъ. *ѣ. 298.* А диконе кърстато седе'а И свѣте'а като ясно стѣнце. *Пс. 14, 315.* Ала отгдѣ да ни свѣтне тай божіи свѣтлина? *Л. Д. 1871 р. 159.* Учениа ясно стѣнце нѣка свѣтни. *Пж. III.* Кога-то свѣтъ научна-та свѣтлина и просвѣти чловѣческій разумъ. *Л. Д. 1873 р. 102.* На дѣца-та ви щѣтъ свѣтънѣхъ лица-та, щомъ земете да ги храните всякой день съ прѣсно кравіе мѣко. *ѣ. 71 р. 145.* Та на си видяхъ Калина, Погрее одъ ясно слѣнце, Посвѣти одъ ѣсентъ месецъ. (*ср. ст., свѣтитъ силнѣе ясноа мѣсяца*). *М. 130.* Три недѣли сонце не изгрелу на небе-ту, Да си прее да си свети на земе-та. *Вс. 56.* Ударѣ го да му свѣтънѣхъ очѣѣ (*чтобы искры посыпались изъ его мазъ*). *Ч. 234.* 2) зажгу, зажигаю (*лучину*); жгу (*что-либо*): „Мануше, душе мило-то! Кой бѣше снощи при тебе?“— „О море лудо, да мзало! Борина немахъ да светна, Темница бѣше не видохъ. *М. 449.* Литра е бѣбаки испрела, Товаръ е дѣрва горела, Срана е борина светила. *В. 130.* Ми ѣ кладо'е Двездоленица Ми ѣ кладо'е линь да си месить, Уба'а Яна свѣща ѣ свѣтитъ. *М. 16.* Вие каквѣ си свѣтите (*т. е. что ожжете*)? Ние си свѣтимъ лѣви свѣщи.—3) *въ дѣйств. знач.* о нежданномъ ударѣ: Той ма свѣтъ по главѣта съ единъ камѣкъ.—са 1) засвѣчусь, свѣчусь: На столѣра домиѣло, очѣти му отъ радостъ ся свѣтъли. *Л. Д. 1873 р. 247.* Свѣтатъ му ся ушитѣ. *Сяр. Много е измръшѣлъ. Ч. 221.* 2) освѣчу (о молніи): Свѣтлина-та стига въ очѣти въ втори (мига), щомъ ся свѣтне. *ѣ. 69 р. 91.* III **Свѣтовень** *пр. 1)* мірской, свѣтскій: Богъ му подари дѣчѣца и той са патвари съ свѣтовни грижи. *Зк. 11.* „Мршара душа то непознава, Бой ся смѣрти, тишинѣ ницѣ! В' дѣла безчѣстна тя ся прѣдава, В' тѣлны свѣтовны ся дѣржи вѣщѣ!“ *Гн. 119.* Азъ не щѣмъ свѣтъ пече— Да не видите далече Тѣ свѣтовни хѣбости. *Сб. 117.* 2) всемірный: Наистиннѣ той щеше да бѣде пайпрѣдѣнь отъ сичкитѣ свѣтовни мадреди. *Х. I. 152.* IV **Свѣтски** *пр. 1)* людской: „Мори Мито, Мито моме! Не слутай светекѣ зборове, Зборове острѣ пожеве!“ *М. 444.* 2) свѣтскій (*въ книжн. номъ аз.*). V **Свѣтувамъ** *м. дл.* живу по людски, гуляю: Особенно часто о дѣлуицѣхъ и паритъ въ см. пожить беззаботно въ дѣвичествѣ или неженатѣхъ: Азъ като че усѣцахъ, и отъ настъ на рѣнь има по хубавъ